

DOMNUL EDENULUI

Vă rog să deschideți cu toții la Apocalipsa 22.1-5:

„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.

În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.

Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

Ei vor vedea fața Lui și Numele Lui va fi pe frunțile lor.

Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.”

Acolo nu va mai fi nici un blestem.

În seara aceasta, vreau să vă arăt cât este de minunat Dumnezeu, și pot spune că acest lucru este ușor deoarece Dumnezeu este minunat; Mesia este minunat. Biblia este minunată, este o Carte uimitoare deoarece a fost scrisă pe parcursul a o mie de ani, de patruzeci de bărbați diferiți care au trăit în timpuri diferite, dar cu toate acestea se îmbină în mod desăvârșit: Începutul este Începutul, Sfârșitul este Sfârșitul, și Mijlocul este Mijlocul. Cine ar fi putut face aceasta? Cine ar fi putut să trăiască mai mult de o mie de ani și să cunoască toate lucrurile atât de bine încât să pună sfârșitul Cărții doar la sfârșit? Numai Dumnezeu o putea face, iar în seara aceasta, aș vrea să vă arăt cât este de desăvârșit Dumnezeu, de la Început până la sfârșit.

Este scris că Mesia a venit ca să ne răscumpere. De unde ne-a răscumpărat El? Din

blestem.

Haideți să ne întoarcem la Început ca să vedem ceva. Pentru aceasta, vom merge în Geneza 3, la începutul tuturor lucrurilor, pentru a vedea cât este de minunat Mesia; pentru a vedea profund cât este de minunată ispășirea. Voi știți ce s-a întâmplat în Geneza, așa că vom citi începând de la versetul 6:

Deci, Geneza 3.6-13:

„Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele.

Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?”

El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.”

Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?”

Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.”

Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.”

Aici a început căderea omului. Tot ceea ce cunoaștem noi: moartea, durerea, boala, răul, toate acestea provin de aici, iar Mesia a venit să desfacă blestemul și să zdrobească puterea răului.

Dar ca să poată zdrobi puterea răului, în urmă cu două mii de ani, El a trebuit să

desfacă blestemul, a trebuit să-l rupă, să-l ia asupra Lui.

Aici vom vedea ceva. Să privim blestemul și Îl vom vedea pe Mesia:

„Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale, să te târăști pe pânțele și să mănânci țărână.” (v. 14).

Și versetul 19: *„În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”*

În ordine. Tot despre blestem citim și în versetul 17, unde scrie că și pământul a fost blestemat:

„...blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale.”

Este interesant faptul că în limba ebraică cuvântul pentru „pământ” este „adama”. Cu ce se aseamănă? Cu cuvântul „Adam”. Aceasta ne spune că pământul roșu din care a fost luat omul, era blestemat.

În versetul 19 i se spune omului că în toate zilele vieții lui își va mânca pâinea cu multă trudă, apoi va muri.

Acesta este semnul blestemului: că toate lucrurile în viață devin o trudă; viețile noastre devin o alergare și o trudă continuă pentru supraviețuire. Deci, aceasta face parte din blestem, dar Mesia a luat blestemul asupra Sa.

Pentru evrei, ziua începe cu seara dinainte, mai clar, cu apusul soarelui. Când vine apusul soarelui, începe ziua următoare. Astfel, în seara aceasta, la apus va începe Sabatul, ziua de sâmbătă. Ultima zi a vieții Sale a fost joi, acest lucru fiind important deoarece în acea zi, la apusul soarelui, a început Paștele. Cum este numit Paștele? Ce este Paștele? Seara pâinii.

Toate încep cu Mesia, cu Luca 22.19 unde scrie: *„Apoi a luat pâine...”* Ce a luat El?

Pâine. În seara aceea, El a luat pâine și a spus: „*Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi...*” (v. 19).

1. - Blestemul era: „Vei mânca și vei muri”, dar în seara aceea a fost începutul: El a mâncat, a suferit cu sudoare și a legat acea pâine de moartea Sa: „*Această pâine este trupul Meu care se dă pentru voi...*”

Simbolul morții Sale este și simbolul blestemului lui Adam: Vei mânca și vei muri,” iar El a făcut aceasta, în seara pâinii”, pentru a lua truda noastră asupra Lui.

2. - Al doilea lucru era: „În sudoarea feței tale...” Sudoarea este un semn al blestemului. Ce înseamnă sudoarea? Trudă, zbucium. Aceasta înseamnă că viața nu va fi ușoară din pricina acestui blestem, ci vom trudi și ne va fi greu.

Ce a făcut Mesia după ce a mâncat pâinea? S-a dus în grădina Ghetsimani. Și ce a făcut acolo? A asudat: Sudoarea i s-a făcut ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ. (v. 44). El a venit la Dumnezeu, la Tatăl, și fiindcă știa că stă în fața morții, l-a spus: „*Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine...*” (v. 42). El a trudit și a luat asupra Sa blestemul lui Adam: „Vei mânca pâine, te vei trudi și vei muri.”

3. - Al treilea semn al blestemului este: „...spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp.” (v. 18). Ce înseamnă aceasta? Că blestemul a venit asupra acestei vieți, iar în loc de roade, vor fi spini. Aceasta înseamnă că viața a fost creată ca să producă roade dar, deși a avut o făgăduință, pentru că a fost blestemată va produce spini, va fi stearpă. Aceasta este valabil pentru viața noastră. Noi am fost creați după chipul lui Dumnezeu, ca să fim roditori, dar odată cu blestemul, cu căderea omului, am adus spini și mărcini; deși aveam făgăduința pentru viața noastră, ea nu s-a mai putut împlini și noi nu am mai adus roade.

Cum am spus deja, în ebraică cuvântul „pământ” este „adama”, un nume pentru Adam. Astfel, noi am rodit spini, apoi a venit durerea, am fost răniți în această viață.

Mesia a venit ca să ia asupra Sa blestemul lui Adam, blestemul nostru. Ce ne spun Evangheliile că s-a întâmplat în timp ce mergea la moarte? În Matei 27.29 scrie că soldații romani „*au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap...*” De ce?

Ei nu știau ce fac; și-au bătut joc de El și L-au chinuit, dar nu și-au dat seama ce fac.

Adevărul este că Îl legau de Eden: prin faptul că L-au încoronat cu acea cunună de spini, arătau că El a devenit Domnul blestemului. Semnul blestemului, spinii, au devenit cununa Lui. Orice împărat care conduce o împărăție, are pe cap o coroană care arată că greutatea acelei împărății este pe capul lui. Dacă are o împărăție glorioasă, gloria vine asupra lui; toată greutatea este asupra lui.

Așadar, Mesia a devenit Împăratul blestemului, așa că toată greutatea blestemului a venit asupra capului Său. Toată greutatea păcatului, toată greutatea lumii, toată greutatea păcatelor noastre, a fost pusă pe capul Său. Lumea căzută, toate blestemele vieții noastre, au fost puse pe capul Lui. El a devenit Împăratul blestemului și a luat asupra Sa spinii noștri, faptul că eram sterpi și neroditori.

4. - Al patrulea semn este Sămânța: „*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.*”

Ce este ciudat în legătură cu această Sămânță?

- Este ciudat că se vorbește despre o Sămânța a femeii, ori în mod normal sămânța este legată de bărbat, pentru că femeia nu are sămânță.
- Un al lucru ciudat este că în mod normal, niciodată nu i se vorbește așa unei femei.
- Este ciudat că este vestită nașterea unui Copil doar dintr-o femeie, fără participarea unui bărbat.
- Sămânța, Copilul care se va naște din femeie, se va naște dintr-o fecioară. Ce se va întâmpla apoi?

5. - Al cincilea semn este Șarpele. Șarpele îi va lovi călcâiul. Ce înseamnă aceasta? Firește, șarpele încearcă să ne muște întotdeauna de picior, pentru că piciorul este la nivelul lui, dar din punct de vedere duhovnicesc, taina aceasta merge mult mai adânc. Duhovnicește, șarpele este Satan, Lucifer, este puterea răului. El este cel care va lovi Copilul; el ne va lovi și ne va răni pe noi; vrăjmașul va încerca să ne zdrobească prin puterea păcatului. Acesta este blestemul și el are o putere, este puterea păcatului

care ne infectează ca mușcătura unui șarpe. Când suntem mușcați de el, putem pierde abilitatea de a păși. Așadar, viețile noastre sunt afectate de puterea blestemului venit prin șarpe, dar Mesia a venit să-l ia asupra Sa. Ce însemna aceasta? Că El trebuia să fie lovit și zdrobit de vrăjmaș. La moartea Sa, El a stat față în față cu vrăjmașul, care a venit împotriva Lui. Noi știm că Satan a intrat în Iuda, iar acesta L-a vândut, așa că a ajuns pe cruce. Dar vrăjmașul s-a folosit și de soldații romani care l-au pus cununa de spini pe frunte și de sinedriu, care L-a condamnat. Unde L-a lovit? El l-a zdrobit călcâiul, când L-au răstignit pe cruce; atunci picioarele Sale au fost zdrobite de vrăjmaș, străpunse de cuie.

6. - Al șaselea semn este că „Sămânța, Copilul, va zdrobi șarpele, va zdrobi capul șarpelui.”

Ce înseamnă aceasta? În timp ce se afla pe cruce, Mesia a zdrobit capul șarpelui, iar o rană la cap este mult mai gravă decât o rană la picior. Chiar dacă vrăjmașul a condus lupta împotriva lui Mesia, prin ceea ce a făcut, El a zdrobit capul șarpelui. Ce ne arată aceasta? Că prin smerenie și supunere în fața Domnului, obținem biruința.

7. - Care este al șaptelea semn al Edenului? Ce au văzut cei doi oameni în Eden? Ei au văzut că erau goi și s-au acoperit. Ce i s-a întâmplat lui Mesia? Mesia a fost dezbrăcat și răstignit gol, așa cum au fost cei doi oameni în ziua când au săvârșit păcatul. Mesia a fost gol pe cruce. Unde găsim aceasta în Eden? Ce este crucea? Crucea este un pom, un lemn mort pe care a murit El.

În Galateni 3.13 scrie: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn”, acest verset referindu-se la Mesia. Crucea a fost un pom mort împlântat în pământ la fel cum este împlântat un pom viu. Cuvântul ebraic pentru „pom” este „eits”, dar nu înseamnă numai „pom”, ci înseamnă și „eșafod”, și în mod ciudat înseamnă și „tâmplar.” Un Tâmplar care moare pe un pom.

- În grădină, pomul a adus moartea, acel pom fiind numit pomul cunoștinței binelui și răului, iar faptul că s-a luat din el, a adus blestemul. Dar ce vedem dacă privim la ispășirea făcută de Mesia? Vedem un alt pom care este tot un pom al binelui și al răului, deoarece nimic de pe acest pământ nu a arătat atât binele cât și răul, cum a făcut-o acest pom. El ne arată binele: pe Dumnezeu care își dă viața pentru noi, și în același timp ne arată răutatea omului și a răului care L-a răstignit pe

cruce. Crucea a devenit pomul binelui și al răului, dar și Pomul vieții.

- Și încă ceva interesant! Când era pe cruce, Mesia i-a spus ceva tâlharului din dreapta Sa. Ce i-a spus?

„Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în paradis.” (Luca 23.43). Vedeți? El nu a spus „în Rai”, ci a spus: „în Paradis”. (În traducerea noastră scrie: „În rai.”). De ce este important lucrul acesta? Pentru că cuvântul „Paradis” vine de la un cuvânt persan care înseamnă „grădină”. Deci, El i-a spus tâlharului: *„Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în grădină.”* Paradisul este Grădina.

8. - Priviți ce scrie în Geneza 3.22-24:

„Domnul Dumnezeu a zis: „Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele și răul. Să-l împiedicăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mâna, să ia și din pomul vieții, să mănânce din el și să trăiască în veci.”

De aceea, Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului ca să lucreze pământul, din care fusese luat.

Astfel a izgonit El pe Adam, și, la răsăritul grădinii Edenului, a pus niște heruvimi, care să învâртеască o sabie învâpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.”

Aici avem niște creaturi ciudate numite heruvimi, care au fost puși la răsăritul grădinii Edenului, ca să învâртеască o sabie învâpăiată și să păzească drumul spre Pomul Vieții.

Ce este aceasta? Un alt semn al blestemului. Din pricina căderii omului, drumul spre Dumnezeu a fost blocat. Exista un obstacol de care nu puteai trece, așa că drumul spre Viață, calea către ceruri era blocată.

- La fel se întâmplă și în viața noastră: drumul spre Dumnezeu este plin de obstacole, parcă nu putem ajunge la El, este blocat.

Cuvântul folosit pentru „sabia heruvimilor” în ebraică este „herev” și se traduce: „instrument de tăiat sau de străpuns.” Tot de la acest cuvânt: „herev”, avem cuvântul „Horeb”, care este cuvântul folosit pentru Muntele Sinai (avem Muntele Sinai sau Horeb). Deci, cuvântul „Sinai” provine de la același cuvânt „herev”, care înseamnă „sapie.”

Este interesant, deoarece Legea este ca o sabie, este ca sabia heruvimilor care ne spune: „Nu poți ajunge la Dumnezeu fără să mori!”

Deci, ce a făcut Mesia pentru a putea rupe blestemul adus de căderea omului în păcat? El a trebuit să treacă prin această sabie a heruvimilor, „herev” și să se lase străpuns de ea. De aceea scrie în Isaia 53.3 că „El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre.” El a fost străpuns de sabia heruvimilor care păzeau drumul spre Dumnezeu, pedeapsa a căzut asupra Lui. Sabia era învăpăiată, ceea ce înseamnă că pe lângă faptul că a fost străpuns pe cruce, El a luat asupra Sa toată judecata iadului.

Ce a făcut El de fapt? S-a apropiat de tronul lui Dumnezeu, a mers pe drumul înapoi, în Eden, a trecut prin sabia învăpăiată a heruvimilor și a mers mai departe.

Sabia heruvimilor poate fi privită ca fiind:

- sabia care nu te lasă să ajungi la Dumnezeu; sau:
- sabia de care poți trece ca să ajungi la Dumnezeu, dar numai prin moarte.

În timp ce trecea prin acea sabie învăpăiată, El a fost străpuns de ea și a murit.

De fapt, El nu a murit, ci a intrat la Dumnezeu, S-a întors înapoi la Dumnezeu, dovada fiind perdeaua din Templu care spunea același lucru ca și sabia: „Nu poți ajunge la Dumnezeu!” Perdeaua simboliza drumul care era blocat. Și ce era pe acea perdea? Heruvimii. Astfel, de fiecare dată când încerci să ajungi la Dumnezeu, imaginea heruvimilor era acolo și îți spunea: „Nu poți trece!”

Dar când a murit Mesia, „perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt prin mijloc.” (Luca 23.45). De ce s-a rupt? Pentru că Mesia a trecut prin sabia învăpăiată a heruvimilor și a trecut dincolo, la Dumnezeu. Când Mesia a intrat în Paradis, orice perdea care ne despărțea de Dumnezeu, a fost îndepărtată pentru totdeauna; blestemul care ne ținea departe de El, a fost îndepărtat, șters.

Unde a mers El când a murit? Trupul Lui era încă pe cruce, dar El unde S-a dus? În clipa în care a murit El, perdeaua din Templu s-a rupt, ceea ce înseamnă că potrivit tainei, El a mers la Dumnezeu, a intrat în Paradisul lui Dumnezeu.

Dar ce s-a întâmplat cu trupul Său rămas pe pământ? Să mergem în Ioan 19.40-41 și să vedem ce ni se spune acolo:

„Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, după cum au obicei iudeii să îngroape.

În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.”

Unde l-au pus ei? Într-o grădină. De ce? Pentru că totul a început într-o grădină:

- păcatul a început într-o grădină și trebuia să i se pună capăt într-o grădină;
- blestemul a început într-o grădină și trebuia să i se pună capăt într-o grădină;
- moartea a început într-o grădină și trebuia să se sfârșească într-o grădină.
- totul a început într-o grădină frumoasă și s-a terminat în acest mormânt din grădină.
- Împăratul blestemului din Eden a luat asupra Sa blestemul morții și a intrat înapoi în grădină, printr-un mormânt, iar în Cântarea cântărilor 6.1-2 scrie:

„Unde s-a dus iubitul tău, cea mai frumoasă dintre femei? Încotro a apucat iubitul tău, ca să-l căutăm și noi împreună cu tine? -

Iubitul meu s-a coborât la grădina lui...”

El este Domnul Edenului! De ce a devenit El Împăratul blestemului? De ce a luat asupra Sa blestemul meu și al tău? Acesta este semnul că numai El putea ridica blestemul nostru; numai El putea să-l transforme într-o binecuvântare. Priviți ce a făcut El: a luat azimile, care erau numite „pâinea întristării”, și le-a transformat în ceva sfânt și frumos: azimile au devenit **Cina. Cina Domnului: pâinea care era un lucru blestemat, a devenit sfântă.**

El a luat blestemul sudorii și al trudei și l-a transformat în Ghetsimani în binecuvântare. El a luat cununa de spini, care era un semn al batjocurii și a transformat-o în gloria lui Dumnezeu. El ar fi putut veni jos cu o cunună de aur pe cap, dar faptul că a ales să poarte cununa de spini, dovedește și mai mult cât de mult ne-a iubit. Ce măreț!

El a luat rănilor făcute de vrăjmaș și le-a transformat în ceva sfânt. Ar fi putut să le

îndepărteze, dar nu a făcut aceasta, ci le-a păstrat. De ce? Ca să le transforme în ceva glorios. Aceasta ne arată că El are puterea să transforme și rănilile voastre în ceva glorios. Acesta este felul în care procedează El, despre aceasta este vorba.

El a biruit și a nimicit blestemul de la un capăt la altul. Prin iertare, prin faptul că l-a iertat pe om, El l-a zdrobit pe vrăjmaș, iar noi l-am biruit de asemenea.

El a luat crucea, care este un simbol al pedepsei capitale, un obiect de execuție, și a transformat-o într-un obiect al nădejzii. Cine ar fi putut face aceasta?

Vă puteți imagina ca posibil, ca peste câțiva ani buni de aici înainte, să-i vedeți pe oameni purtând la gât un scaun electric sau să-i auziți zicând: „Duceți-mă înapoi la vechiul scaun electric!”?

Eu nu cred că este posibil așa ceva, dar El a luat crucea și a transformat-o într-o binecuvântare, bucurie și nădejde. El a luat moartea, a întors-o la o sută optzeci de grade și a făcut-o începutul Vieții. Ce a mai rămas dacă El a putut face toate acestea?

În Geneza 3.16, El i-a spus femeii:

„Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii.”

Este acesta un blestem? Da, este, iar mama voastră poate confirma aceasta. Dar în același timp este și o binecuvântare și o făgăduință, deoarece cu Dumnezeu avem în toate lucrurile o făgăduință. Când a pronunțat blestemul, El nu a spus: „Nu va mai fi viață!”, ci a spus: „Vei suferi și vei avea dureri, dar din acele dureri se va naște viața!” Viața va veni prin dureri de naștere; Viața va veni prin însărcinarea lui Mesia; prin însărcinarea Lui va veni o Viață nouă.

Cum ne-am născut din nou majoritatea dintre noi? Trecând printr-un travaliu. Majoritatea dintre noi, ne-am întors la Dumnezeu pentru că treceam prin încercări grele. Aproape toți am ajuns într-un punct în care am spus: „Aceasta nu este viață!” și am venit la El. Dumnezeu a folosit acele dureri de naștere ca să fim născuți din nou în Mesia. Prin acea durere a venit Viața.

Dumnezeu este minunat! El întoarce totul cu susul în jos ca să ne salveze. Așa este El.

- Astfel, dacă moartea a venit printr-un pom viu, acum, prin minunea Sa a adus

Viața printr-un pom mort;

- Dacă moartea, căderea, a venit dintr-o grădină a vieții, învierea și salvarea au venit dintr-o grădină a morții. Moartea a venit dintr-o grădină a Începutului, iar Viața a venit dintr-o grădină a sfârșitului. Dumnezeu este minunat!

- Omul a fost pus într-o grădină plină cu viață, dar el a stricat totul și a venit moartea;

- Prin moartea Sa, Mesia a fost dus într-o grădină a morții, dar prin biruința și învierea Sa, a transformat-o într-o grădină a nădejzii, a Vieții noi;

- Prima viață și-a găsit sfârșitul, a fost curmată din pricina păcatului, de aceea carnea și sângele nu vor moșteni această Viață nouă, deoarece carnea aceasta este blestemată, nici ceea ce se vede nu o poate moșteni, pentru că este blestemat, dar oricine este născut din nou va păși în Viața nouă care nu este blestemată;

- Oricine ajunge la sfârșitul acestei vieți, este de fapt la începutul unei noi vieți, pentru că mormântul nu înseamnă sfârșitul, ci un nou început.

El este Domnul Edenului, Împăratul blestemului. Ce înseamnă aceasta? Aceasta înseamnă că dacă sunteți în Mesia, nu mai sunteți sub blestem. Puteți fi într-o lume blestemată, într-o situație blestemată, într-un trup care este sub blestem, dar nu mai sunteți din ele, nu le mai aparțineți. În Mesia nu mai sunteți sub blestem. Nu mă interesează ce vi s-a spus, că sunteți sub blestem din pricina unui anumit lucru, în Mesia toate lucrurile sunt noi, toate cele vechi au trecut și nu mai există nici un blestem. Indiferent ce au făcut strămoșii voștri, indiferent ce trecut ați avut, dacă sunteți în Mesia nu mai există nici un blestem. Condiția este să fiți cu adevărat în El.

Ceea ce este firesc poate simți încă urmările blestemului. Dar când vom ajunge în locul descris în Apocalipsa 22, trupul acesta muritor va fi îmbrăcat în nemurire și moartea va fi înghițită de biruință. Acum putem simți că partea dinafară este blestemată și putem fi prinși în situații blestemate, pentru că vrăjmașul caută pe orice cale să ne prindă într-un fel sau altul, dar noi nu mai facem parte din lumea aceasta, nu mai facem parte din viața aceasta.

Dacă ați mers în acea grădină-mormânt, acela a fost sfârșitul vechii voastre vieți și

nu mai sunteți în acea grădină veche, ci din grădina-mormânt. Nu mai sunt din această lume veche, pentru că am murit față de ea, am fost înăuntru și am ieșit afară un om nou. Puteți părea blestemați, dacă vă priviți în oglindă puteți zice: „Acesta arată ca și cum ar fi blestemat!”, dar să nu acceptați șoapta care vă spune aceasta, ci să spuneți: „Nu! Eu sunt din Mesia! Viața mea adevărată este din Mesia și ascunsă cu Mesia!”

Aduceți totul la Mesia, pentru că El este Domn peste tot blestemul. Ce înseamnă faptul că El este Domn peste toate lucrurile, că este Domnul tuturor? Aceasta înseamnă că și blestemul trebuie să I se supună; înseamnă că dacă sunteți în Domnul, El este deasupra tuturor lucrurilor, și prin El și voi.

Așadar, toate făgăduințele Sale lucrează numai spre binele nostru, și nu doar făgăduințele Sale, ci chiar și blestemul. Dacă sunteți în Domnul, chiar și blestemele trebuie să I se supună Lui. Aduceți totul la Dumnezeu, și El va găsi o cale prin care blestemul va fi transformat în binecuvântare. Fiecare lucru care este împotriva voastră va fi întors prin sângele și puterea Lui în favoarea voastră. El a putut să transforme moartea într-o binecuvântare, deci cu cât mai mult va putea să rezolve problema voastră?

Dacă El a putut să facă dintr-un stâlp al execuției și al morții, un stâlp al Vieții, cu cât mai mult va putea să rezolve problema voastră și să întoarcă lucrurile la o sută optzeci de grade? De ce vă faceți griji? El va răsturna totul! Dați-I Lui toate problemele voastre.

Dacă El a putut să facă dintr-un mormânt, dintr-o criptă un loc de bucurie și de sărbătoare, cu cât mai mult va face aceasta cu viața voastră? Dați-I totul Lui și nu vă mai uitați la problemele voastre, ci învățați să vedeți răscumpărarea voastră, învățați că în fiecare lucru în care există un rău, există și o făgăduință binecuvântată. Voi nu doriți problemele de care vă loviți în viață, dar tocmai ele vă ajută să veniți la Domnul. Dacă Dumnezeu v-ar scuti de aceste probleme, nu ați veni niciodată la El. Dacă în vechime, El a luat orice problemă și a întors-o spre bine, credeți că nu o mai face și acum? Credeți că acum S-a schimbat și este diferit? Nicidecum. Domnul spune: „Aduceți-vă aminte cum ați venit la Mine!” Amintiți-vă cum au venit binecuvântările, credeți că se vor opri acum? Dumnezeu va soluționa problemele acestea grele cu care vă confrunțați, dacă priviți la El și pășiți în binecuvântare spunând: „Doamne, călăuzește-mă! Doamne, ce bine vrei să scoți din problema aceasta? Eu nu pot vedea, dar arată-mi Tu această

binecuvântare. Îngăduie să fiu și eu parte din ea.”

De ce spune Pavel în Romani 8.35: „*Cine ne poate despărți pe noi de dragostea lui Mesia?*” Cine o poate face? Moartea? Nu! Nici măcar un înger nu poate să ne despartă de dragostea Sa. Nici un demon, nicio plagă, nici foametea, nici seceta, nici Satan, nimic! Toate aceste lucruri sunt afară și niciunul dintre ele nu mă poate atinge înăuntru, pentru că eu sunt în El, iar acolo nu există nici un blestem. Aceasta este provocarea, aceasta este lupta! Chiar când lucrurile par grele, imposibile, mergeți înainte cu binecuvântarea. Chiar când totul vă arată că nu sunteți binecuvântați, spuneți: „Nu, nu! Eu sunt binecuvântat. Eu sunt binecuvântat în Mesia, prin sângele Său. Eu cred aceasta, iar Tu, Doamne, vei întoarce toate lucrurile.”

- Și încă un lucru: El nu numai că a scos afară boldul blestemului, dar a și întors toate lucrurile, așa că noi suntem ai Lui, suntem din Mesia și El este Împăratul nostru. Ce înseamnă aceasta? Aceasta înseamnă că voi, cei care umblați în Mesia, aveți puterea de a întoarce lucrurile, aveți puterea de a lua lucrurile rele și să le întoarceți spre bine. Aveți puterea să luați necazurile și să le întoarceți spre bucurie; aveți puterea să luați spinii și să faceți din ei o cunună de flori în viața voastră; dacă ați fost răniți de vrăjmaș, aveți puterea de a lua acele răni și de a le transforma în biruință; dacă luați totul ca o binecuvântare, El vă va izbăvi din toate.

Orice aduce vrăjmașul cu intenția de a vă face rău, Dumnezeu va întoarce spre bine, dar voi trebuie să aveți poziția și atitudinea pe care a avut-o Mesia, care a pășit de bunăvoie înainte și a îmbrățișat ceea ce a venit împotriva Lui, pentru că știa ce face.

Indiferent ce se va întâmpla, dacă mergeți cu El, Dumnezeu va face din tot răul o binecuvântare.

El este Domnul cerului și al pământului, este Domnul Edenului, este Împăratul blestemului, ceea ce înseamnă că El este și Împăratul binecuvântării așa că, dacă sunteți binecuvântați în blestem, cu cât mai mult veți fi binecuvântați în binecuvântări. Dar voi trebuie să aveți aceeași atitudine ca El, să credeți și să spuneți: „Doamne, Tu ești Stăpân peste toate aceste lucruri, de aceea nu există nimic să mă poată despărți de Dumnezeu, de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Mesia, Domnul nostru. Nu-mi pasă cât de gravă este problema aceasta, pentru

că Cel ce este în mine este mai mare decât ea! Doamne, Tu ești mai mare decât problema aceasta, și pentru că Tu ai biruit lumea, prin Tine, prin Sângele Tău, o pot birui și eu. Știu sigur că voi birui această problemă, această teamă, această slăbiciune, acest păcat, pentru că Tu ești Domn peste toate lucrurile.”

Domnul ne spune: „V-am răscumpărat. Vă iubesc și Mi-am dat Viața pentru voi. Eu sunt Stăpân peste toate lucrurile. Și dacă Eu am putut să iau crucea și moartea și să fac din ele o binecuvântare, cu atât mai mult voi binecuvânta viața voastră.” Tot ce trebuie să faceți este să credeți și să stați pe poziții. Ridicați-vă în învierea Sa, iar dacă El S-a ridicat, dacă El a biruit, voi veți face la fel pentru că sunteți din Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne plecăm capetele și să-L lăudăm pe Domnul. Puneți toate problemele deoparte, pentru că Domnul vrea să ne dea biruință. El vă spune: „Opriti-vă, pentru că vreau să vă dau biruință!” Condiția este ca voi să umblați în puterea învierii lui Mesia.

Domnul spune: „Nu vă voi lăsa orfani, nu vă voi uita”, dar voi trebuie să umblați în puterea învierii lui Mesia, trebuie să credeți în ea. Priviți numai la El și uitați toate celelalte lucruri

Doamne, Te rog să deschizi ochii inimilor noastre ca să vedem binecuvântările Tale. Aducem la Tine problemele noastre, orice problemă cu care ne confruntăm, pentru că Tu ai devenit Împăratul poverilor noastre, al păcatelor noastre, și Te rugăm să le iei; ne aducem grijile și temerile la Tine și Îți mulțumim pentru măreața Ta dragoste, care S-a ridicat și a luat locul nostru; Îți mulțumim pentru tot.

Doamne, Te binecuvântăm pe Tine, Împăratul împăraților și Domnul slavei. Tu ești singurul Dumnezeu, Împăratul împăraților și Domnul slavei. Te slăvim și Îți mulțumim pentru toate lucrurile. Îți mulțumim pentru că prin dragostea Ta, prin cruce, prin acest Dar, putem birui lumea așa cum ai biruit-o și Tu.

Stați cu capetele plecate și cu privirea ațintită la Salvatorul vostru. Lăudați-L pe Dumnezeu. Domnul vă dă șansa să vă nașteți din nou; viața aceasta firească este trecătoare și plină de dezamăgiri, dar în Domnul veți primi o Viață nouă. Nu este vorba despre a fi protestant, catolic sau evreu, ci despre a fi născut din nou. Dacă nu aveți încă siguranța că sunteți născuți din nou, convingeți-vă de aceasta! Dacă nu sunteți siguri că sunteți în Mesia, în Corabie, trebuie să vă asigurați că sunteți salvați.

Cum puteți fi salvați? Biblia spune că trebuie să vă nașteți din nou, pentru că există numai două căi:

- o cale duce la moarte; aceasta este calea veche, căderea și duce în iad, la judecată, la despărțirea veșnică de Dumnezeu. Dacă nu sunteți născuți din nou, acesta este drumul pe care vă aflați.

Dar chiar acum, Dumnezeu vă spune: „Eu nu vreau să pieriți! Mi-am dat Viața pentru ca voi să trăiți, să primiți Viața veșnică. Cum puteți primi aceasta?

- singura cale care vă duce la Viață este nașterea din nou. Acestea sunt cuvintele Domnului. Cum vă puteți naște din nou? Domnul spune: „Veniți la Mine!” Primiți-L și urmați-L pentru că toți cei ce au făcut aceasta, au devenit copiii Vieții. Atâta timp cât inima voastră bate, El bate la ușă și încearcă să intre, iar voi îi puteți spune: „Da!” Dacă nu îi spuneți. „Da!”, veți fi despărțiți pentru totdeauna de El.

Cum vă puteți naște din nou? Trebuie să-L primiți în viața voastră; trebuie să-I spuneți: „Da, Doamne, Te accept ca Domn al vieții mele!” Lăsați-L să vă curețe! Întoarceți spatele trecutului păcătos și urmați-L cu toată inima pe El. Acesta este un început nou și Domnul este Singurul care vi-l poate da. Acesta este cel mai mare Dar al vieții. Nu pierdeți salvarea veșnică!

În timp ce stați cu capetele plecate, Dumnezeu vă cheamă și vă spune: „Vino la Mine și Eu te voi primi. Nu te voi respinge, pentru că am venit și am murit pentru tine.”

Primiți-L în inimile voastre și spuneți-I chiar acum „Da”, Domnului. Spuneți împreună cu mine, dar faceți-o din toată inima și cu toată sinceritatea:

„Doamne Dumnezeule, vin la Tine, îți deschid inima mea și Te primesc. Îți mulțumesc pentru că mă iubești și Ți-ai dat viața pentru mine; Îți mulțumesc pentru că ai biruit moartea ca să pot fi iertat, ca să pot fi copilul Tău. Te rog să fii Domnul vieții mele, fiindcă Te primesc în inima mea și Te voi urma ca Domn al vieții mele. Te rog să-mi ierți păcatele și să mă speli, fiindcă primesc acest nou început și las viața veche în urma mea. Primesc harul Tău, mila Ta, curățirea Ta, Te primesc în viața mea, primesc binecuvântarea Ta și Te voi urma în toate zilele vieții mele pe acest pământ.

Tu ești Dumnezeu meu, iar eu sunt copilul Tău. Îți mulțumesc pentru că prin

Cuvântul Tău sunt primit în Împărăția Ta, sunt salvat și am Viață veșnică. Vreau să fiu întotdeauna cu Tine, așa cum ești și Tu cu mine.

Călăuzește-mă, Tu, de acum înainte, pentru că Ți predau întreaga mea viață în Numele mai presus de orice nume, în Numele lui Isus Mesia, Nădejdea lumii. Amin.